

OPENINGSWOORD PARTIJVOORZITTER Z. HARTOG.

CONGRES d.d. 17-2-1979 - Holiday-Inn te EINDHOVEN.

Embargo tot Zaterdag 17-2-1979, 11.00 uur

Partijgenoten,

Het is alweer bijna een jaar geleden dat ons laatste congres in Den Bosch werd gehouden. Een gedeelte van de agenda van vandaag is toen bepaald. Aan de eveneens op dat congres ingestelde werkgroep Identiteit en Strategie werd n.l. de opdracht gegeven zich bezig te houden met een voorbereiding van een Politiek Manifest. Zij zijn daar het afgelopen jaar zeer intensief mee bezig geweest en op de kaderdag november vorig jaar in Rotterdam kon aan de hand van een concept gediscussieerd worden.

Het bleek toen, Werkgroep, dat u erin was geslaagd het denken over de visie van DS'70 op de huidige vraagstukken in onze samenleving weer op gang te brengen, weer te actualiseren. Dat was dringend noodzakelijk.

Vele partijleden hebben hun gedachten daartoe op papier gezet en u als werkgroep en ons als hoofdbestuur toegezonden. Wij zijn u, die daartoe een bijdrage heeft geleverd, daarvoor zeer erkentelijk. Het is uw verdienste geweest ons allen daartoe te prikkelen. Uw opdracht dat proces op gang te brengen bent u volledig in geslaagd. Daarom werkgroep, bijzonder hartelijk dank. In onze congresmap vinden we vandaag uiterst gecomprimeerd, de neerslag van e.e.a. samengevat door het Hoofdbestuur.

In dit Manifest - deze bekendmaking - staat onder het kopje 'democratie': de democratie vereist samenwerking, en de bereidheid rekening te houden met minderheden.

Twee wezenlijke elementen.

Partijgenoten, het zijn deze twee elementen, waarbij ik de vraag meen te moeten stellen of ze de laatste tijd niet meer en meer in discrediet geraken en of niet als gevolg daarvan onze democratie innerlijk wordt uitgehold en bedreigd. Waar is het zoeken naar het gemeenschappelijke?

Waar het scheppen van een klimaat geschikt om de grote sociaal-economische problemen, waarvoor we staan, op te lossen?

Is het niet veel meer een elkaar te vuur en te zwaard bestrijden.

Een tenkoste van alles macht willen uitoefenen?

Het gehele oppositie voeren van de PvdA is daarvan doortrokken, maar ook van D'66. Van een partij met een z.g. redelijk alternatief mocht men een andere stijl verwachten. In niets is tot nu toe dit redelijk alternatief gebleken, of het mocht zijn voor de VVD.

Bij de behandeling van Bestek '81 is het machtsstreven van de PvdA duidelijk gebleken. Dat behoeft ons ook niet te verbazen omdat het beleid van de PvdA de afgelopen jaren is bepaald door allerlei pres- sie- en belangengroepen. Het zijn deze groepen, die gewend zijn in alles hun zin te krijgen alsof we in het land van de onbegrensde mogelijkheden leven. Onder de druk van deze groepen heeft een voort- durende uitholling plaatsgevonden van onze parlementaire democratie. Het begrip sociale-onrust heeft veelal geen diepere inhoud dan het z'n zin niet meer kunnen krijgen na een periode van verwenning.

Waar is de wezenlijke solidariteit in onze samenleving?

Partijgenoten, die solidariteit, dat zich gemeenschappelijk verant- woordelijk willen stellen voor de oplossing van de vraagstukken, waar- voor we staan wordt ernstig ondermijnd door de opgefokte groepsbe- langten die de grens van het groepsegoïsme hebben overschreden. Sommige belangengroepen arzelen zelfs niet op te roepen tot burger- lijke ongehoorzaamheid.

Een ongekende verzakelijking, partijgenoten, heeft plaats gevonden en het lijkt er dikwijls op als of er geen andere waarden in onze samenleving meer zijn dan alleen de economische.

Prof. van Zuthem verwoordt het in zijn boek:

"Macht en moraal in arbeidsverhoudingen" als volgt:

'Bekende normen van zekerheid, bescherming, materiële welvaart en bevrediging van behoeften krijgen meer nadruk dan de versterking van de verantwoordelijkheidsmoraal. De verdeling van rechten en plichten in verleden en heden moet tot nadenken stemmen. De invloed van de heersende economische ~~m~~oraal komt tot uitdrukking in het gehanteerde uitgangspunt, waarin persoonlijke en groepsbelangen centraal staan. De vraag rijst op welke wijze rekening wordt ge- houden met de eisen die het voortbestaan van een samenleving als geheel stelt, aldus van Zuthem'.

Staat bij de benadering van de vraagstukken de mens in z'n tota- liteit nog wel centraal.

Juist in de politiek kan de macht aanwezig zijn om de voorwaarden te scheppen dat die mens zonder angst, en zonder vernedering in vrijheid kan leven. Men heeft de mond vol over een samenleving met een menselijk gezicht.

In werkelijkheid is men bezig dat menselijke gezicht door allerlei z.g. progressieve theoriën te vergiftigen met jaloezie. Het voortdurende nivelleringsstreven kan niet anders dan jaloezie in de hand werken zolang de één meent nog maar iets minder te bezitten dan de ander.

Partijgenoten, als sociaal-democratische partij zijn we mede verantwoordelijk voor de ontwikkeling in onze samenleving en het is onze taak voortdurend alert te zijn op ontwikkelingen, die onze samenleving uithollen, bedreigen en die, die samenleving in een richting drijven, die waarden, normen en vrijheden aantasten. Met dankbaarheid vermeld ik dan ook de herhaalde schriftelijke vragen die ons kamerlid Nijhof heeft gesteld m.b.t. de ontwikkelingen in Ethiopië. Voortdurend heeft hij gewezen op de grove schending van de mensenrechten in dit land. Het is opvallend hoeveel minder kritisch de z.g. 'progressieven' zijn als het landen betreft, die in hun marxistisch denkpatroon passen en waar de politieke stelsels in strijd zijn met de democratische rechten.

Waar blijven de massa-demonstraties nu duizenden in de meest erbarmelijke omstandigheden moeten vluchten uit Vietnam.

Pronk gaat rustig op bezoek bij de P.L.O. en ondertussen laat diezelfde P.L.O. bommen ontploffen in Israël. Nog altijd geldt voor die P.L.O. dat men niet zal rusten voordat de staat Israël vernietigd is. Daar wordt verder niet overgesproken. Wel wordt uitvoerig uitgemeten de koppigheid van Israël bij de huidige vredesbesprekingen. Mogen ze, terwijl ze zich omringd weten door vijanden, die het op hun volksbestaan gemunt hebben. Sommige staten zien Israëls bestaan zelfs als een reden voor agressie, waartegen de Arabische wereld "zich dient te beschermen". Het reële gevaar bestaat, partijgenoten, dat Israël zonder erkenning, zonder veiligheidsgaranties en zonder Sinaï komt te zitten.

Met afgrijzen hebben we via de duitse T.V. - en kunnen we straks ook via de Tros - verfilmd in Holocaust, de afschuwelijke gang van de joden in de 2e wereldoorlog zien. Opdat we nooit vergeten! Oorlogsmisdaden kunnen nooit verjaren; ook niet het opsporen van deze misdadigers; ook niet het uitzitten van straffen door deze misdadigers.

Partijgenoten, voor DS'70 staat centraal in het benaderen van nationale en internationale vraagstukken, de vrijheid, en gerechtigheid van en voor alle mensen.

Dat is de achtergrond, dat is de intentie van het manifest. Partijgenoten laten die uitgangspunten het richtsnoer zijn voor ons denken en handelen vandaag.

En hiermee verklaar ik het congres voor geopend.

O-O-O-O-O-O-O-O-O
O-O-O-O-O-O-O-O-O
O-O-O-O-O-O-O-O-O
O-O-O-O-O-O-O
O-O-O-O-O
O-O-O-O-O
O-O-O-O
O-O-O
O-O
O